

ZIAR POLITIC INDEPENDENT
APARE SĂPTĂMÂNAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
ARAD, Strada Eminescu Nr. 18.

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — 160 Lei
Pe șase luni — — — — 80 „
Pentru săteni și studenți — 150 „
Pentru instituțiuni și autorități 300 „

Inainte

Porunca adevărului

Din câte ne este dat să dem la unele popoare, meea noastră, de înfriga căutare și înfăptuiri, stă semnul unei exaltări a alurilor colective. Indocinată sub lozincele extreme drepte sau ale stângii, ergia spirituală a popo- or este utilizată cu maxi- m de efort, în vederea i randament deplin. Este acest fenomen o mărtu- ire, isvorită din nevoi și iraii, a idealului obstesc, după război Țările cari putut înfățișa o produc- și au dat un sens con- ductiv vieții lor de ansam- , au fost acele cari au pânit secretul unei alini- de forțe sub cuvintele gice ale unor imperative veac și drum nou.

Un neam — o conștiință ; ară — un ideal. De multe ori, lucrurile a- teea se spun și la noi, se de atâta lume, și de tot tea ori rămân neapropi- . Și avem impresia, por- d din această neorientare împotmolire că vremea se- peste noi, ca peste

niște vinovați, sterili în sen- timente, lipsiți de voință cre- atoare și rățâcind sub ori- zonturi umbrite.

Așteptăm cu brațele in- crucișate, sub vremea, care fuge miraculos de repede, fără întoarcere. Și lumina de atâta timp așteptată din afară, nu mai vine. Căci lucrurile de preț isvoresc din misterele, cu adânc de străfulgerări, ale sufletului uman.

De acolo trebuie țesut firul de lumină al unui ideal nou, care să crească pe urmă, în potop de entuziasm, pen- tru drumurile de mâine.

Suntem pentru această disciplină de interior, de adânc și de sobrietate, în locul libertinajului critic, băi- guit și democratic al poli- ticianismului.

Căci numai într'o disci- plină nouă, de formație proaspătă, realitatea româ- nească va putea fi încolona- tă sub porunca luminosă, creatoare a adevărului :

Un neam — o conștiință ; o țară — un ideal.

„Inainte“

Badea Ghiță vrea să scrie...

Am întâlnit, într'una din se- trecute, un drag cunoscut din ilărie, azi țărăn matur, care ează din greu, ziua și noap- pentru o bucată de pâine. Prietenul meu, badea Ghiță, r'o frumoasă comună arădană, mai este de recunoscut. Pe muri — era fala satului. Fru- s, cuminte și harnic — era rar exemplar de țărăn ro- . Și după abia opt ani, azi, să nu-i mai știm numele ales că nu mă așteptam l găsesc locuitor la Arad, e l-a adus faptul că, la țară, și-a mai putut asigura exis- a, el — care, altă dată, era mândrie pentru consenții săl. ra să nu-l mai recunosc — că a îmbătrânit înainte de me, și îmi părea atât de străin acest oraș.

În vorbă în vorbă — ajung vorbesc de proiectele de re- nă ale guvernării.

Badea Ghiță, cu ochii stinși punea brăzdată de cute a- cii, mă privește sceptic și abilor.

— Lasă, domnișorule, că știu ce înseamnă toate ce mi-le l...

— ?
— Da, da, știm noi, continuă mă înfrunte interlocutorul meu. Cuvintele lui badea Ghiță m'au lăgat. Badea Ghiță s'a schimbat l. În locul unui ineputabil poli- tor de glume, cum l-am cunos- mai înainte, vedeam un po- rorât, un dușman al tuturor or din juru l.

— Domnii, domnii, își fac de l — o la razna prietenul meu șsit.

ncerc, zadarnic, să-l conving contrariu. Badea Ghiță — nu e în fiecare domn — decât dușman al său și al contraților.

— Trebuie să te fi oșuns mu- lăciuni, frate! l escodesc eu.

— Ca și pe toți țărani, dom- nule.

— Așa sunt vremile. Dar se vor schimba.

— Ce să se schimbe. În mai rău — da!

Uluit, l-am luat o mână lui badea Ghiță și l-am spus: bine, frate, dar odată par'că te vedeam mereu printre domni. Te-a înșe- lat — vre-o unul dintre ei?

— Toți! tună Ghiță. Am să- răcit și eu și toate neamurile mele, fiindcă munca noastră nu mai e prețuită de nimeni. Acei cu cari vorbeam altă dată — au uitat de promisiunile date că vor lupta pentru un trai mai bun al țăranelor încolo, de pungășit — nu m'a gungășit nici unul. Dar nici de vorbă nu mai stau cu nime.

Când l-am spus că am să-l pun în gazetă — badea Ghiță a tresărit; s'a înșeninat.

— Apoi că eu chiar ești avea ceva de spus la țiar, sare repede cel din fața mea.

— Al ceva — cu vre-un consătean? Spune-mi-l că îl fac eu de petrecanie.

— Nu! Vreau să scriu cum o ducem noi, țărani. Iscălesc eu. N'aveți frică, dar vreau să spun odată ce-am pe inimă l...

Ne-am despărțit — cu învoiala că are să mă caute acasă și badea Ghiță a plecat înviorat.

Așadar, badea Ghiță vrea să scrie. Măsurat, preocupat de ne- cazurile lui cotidiene și puțin vanitos, nu cred că vrea să se facă... ziarist. Mi-a și declarat o, roșind. Dar țărul ce-i stă pe inimă vrea să și-l astâmpete scriind un rând aspru pentru acei cari au uitat complec cuvintele, cinste și de omenie, de cari nu se mai vorbește în țara noastră.

Badea Ghiță este convins că, dacă însuși el va semna un rechizitoriu la gazetă lucrurile se vor schimba.

Sandu Plăeșu

Pedepse drastice pentru cei ce nu respectă legile

Interesele oamenilor au creat legile, iar societatea le aplică prin organele sale.

Omul fiind o creatură ca și celelalte ființe, superior fiind chiar acelor, având și tendințe spre atavism, robii fiind și pasiunilor sale de fiecare zi, este mereu expus de a nesocoti legile, — mai cu seamă pe cele religioase cari normalizează viața omului pe pământ, îi asigură respectul pentru avutul său, și cari au la bază viața, mai bine zis răsplata și pedeapsa de după moarte. Cre- dința în Dumnezeu și frica de El este chează respectului legii creștinești. Îndată ce credința în existența lui Dumnezeu se clatină, legile nu se mai socotesc dacă, eventual cultura superioară nu-i arată felul de a se comporta față de societate. Dar să revenim la subiect. La noi, o spunem cu re- gret, cultura, cea mai puternică armă contra pasiunilor omenești este destul de înepoistă. Căci drepturile individului ca și ale statului, bunurile unuia și altuia sunt prădate fără cruțare și ne- socolite, datorită unor anumiți indivizi meșchini și calosi, cari fără de nici o teamă de sancți- unile justiției, cu cinism și aro- ganță denigreză și se pun de- curmezisul progresului unei națiuni întregi. Căci întotdeauna când sunt sustrageri și delapidări de milioane, taptete se mușamăi zează, iar făptuitorii s'au plimbat și se plimbă liberi, nestingheriți și nepedepsiți. La noi unde omu- rurile se comit aproape zilnic și jafurile contra cetățenilor pașnici se în lanț, justiția este prea in- dulgentă și nici nu este respectată așa cum ar trebui. Luăm un exemplu. Un funcționar oarecare delapidază milioane, — durere sunt foarte multe cazuri de ace- stea, — este pedepsit cu 1-2 ani. După luarea pedepsei cine este mai teric decât el, fiindcă banii fac doar pe om, vorba româ- nului, astfel că după câteva timp îl vedem iarăși pe domnul nostru repus, datorită banului cu care ușor a putut corupe pe vre'un favorit al sorții. Aceștia se fericesc pe când cetățenii cinstiți gem sub greutatea impozitelor și a altor sarcini, iar statul sub po- vara datoriilor, — făcute în parte și de unii de felul celor de mai sus, — cu toate bogățiile ce le are țara.

Asăzi când celui care mun- cește cinstit ca și statului îl este atât de greu, când câștigarea pâinei în mod cinstit, este luptă pe viață și pe moarte, iar acei cari subminează prin faptele lor existența celui care muncește cinstit, cari își însușesc în mod nepermis munca altuia precum și toți acei cari sunt paraziiți so- cietății, trebuiesc scoși dintre oa- menii cinstiți, căci nu merită să facă parte din societatea aceloră din truda cărora trăiesc.

Dacă cinstea, simțul de drep- tate și datorita de a respecta so- cietatea nu impun respectul legi- lor, atunci aceloră cari sunt de- lapidatori de milioane, tâlhari și ucigași, le impune respect față de legi, de interesele și bunurile sta- tului și a cetățenilor cele mai drastice pedepse similare celor

din America și altor țări civilizate. Căci țara aceasta, făurită cu a- lătea jerife și suferinți de veacuri nu poate fi ocrotitoare de ne- trebni și n-a fost făurită pentru lăfăirea lipitorilor, ci pentru teri- cirea întregului popor românesc. Deci mai mult ca oricând se impun asemenea pedepse față de acei cari se fac vinovați prin faptele ce le săvârșesc în dauna societății și a progresului ei.

Petru Tangu

Moartea Mareșalului Hindenburg

Joi 2 August dimineata, la orele zece, a încetat din viață la vila sa din Neudeck, Prusia O- rientală, în vârstă de 87 ani, ma- reșalul Hindenburg, președintele republicii Germane și fost co- mandant suprem al armatei ger- mane în timpul războiului mon- dial.

Prin moartea sa Germania, pierde nu numai un ostaș de frunte, al cărui rol în luptele din Prusia Orientală este încă reținut de contemporanii săi, ci, mai cu seamă, pentru ceasul de față, pe un factor de moderațiune și de echilibru, atât de necesar stări- lor politice din Reichul german.

Discuțiile pentru succesiunea mareșalului au și început. Pentru cazul că va stăru, cancelarul Hitler, va putea lua această func- țione de mare onoare, pe seama sa.

Evenimentele din Austria

Austria, care în configurația actuală a Statului teritorial al Eu- ropei, este un punct nevralgic, a căpătat prin evenimentele petre- cute recent, o actualitate vie și îngrijorătoare. Național-socialis- mul austriac, care militează pentru anexarea Austriei la Germania, a socotit necesar să înlătore din calea planurilor sale, pe condu- cătorul statului austriac, Dr. En- ghebert Dolfuss, care apăra cu îndărjire independența Statului a cărui conducere o avea. Inde- pendența Austriei este reclamată de nevoia unei stabilități și echi- libru în continent cât timp Ger- mania are tot interesul să își a- nexeze teritoriul austriac. Puterile cari au mai mare interes ca să menție actuala stare de lucruri, și cari au sprijinit necondiționat pe fostul cancelar sunt Anglia, Franța, și, mai mult ca ori cine, Italia. Acestor forțe contrarii a tre- buit să cadă victimă cancelarul Dolfuss, care a fost asasinat de către un detașament de național socialisti. Dacă amestecul direct al Germaniei nu se poate dovedi, s'a stabilit că direcția spirituală a acțiunii a avut o doctorul Rin- telen, fost ministru al Austriei la Roma.

Asesinăt de fapt, un plutonier cu numele Otto Planetta și Francisc Holzweber, au fost judecați la moarte și executați la câteva zile după atentat.

După douăzeci de ani

Zilele de vară, care plinesc douăzeci de ani dela întâiul semn al învăpăterii universale, resfrâng ca un ecou aniversar, o seamă de tragedii politice în lagărul, atât de tulbure, al ger- manismului răscolit de pasiuni și curente contrarii. Accentul funerar imprumută un decor adecvat, poftrii la sabat nou a forțelor cari, odinioară au deslănțuit argia cu șomotoage de flăcări și sânge.

Pe-atunci era aceeași vară coclită, cu nopți placide. Și într'o atare noapte, răsună sub băgrinii cu umbre grele ros- togolire monotonă de darabană, chemarea ce pornea fatală pes- te case și orizonturi, incendi- ară și sărind din hotar în hotar. Și au trecut pe urmă, multe veri, și atâtea umbre de uitare sau așternut peste tot ce a fost: căci în definitiv, într'o viață de om, cei patru ani de sânge și de flăcări, azi, la o depărtare de vreme lungă, nu-i decât un in- cident.

Doar pentru istorie, și pen- tru copii, noaptea cea dintâi a umbrelor ce plângeau și a hăului ce suspina, a rămas ca o amintire grea de viață și de durată.

Or, deatunci, firea s'a re- inoît de-atâtea ori în culori de viață nouă și o împănă de nădejdi proaspete suisurile a- nevoioase. Ci, în adâncuri, a rămas nestrămutată și sub a- același crug sub care, din nou destinul își bate, în roș și negru, urzeala.

(t. v.)

Succesiunea lui Dolfuss, revine deocamdată unui om moderat, și anume E. Schuschnigg. I s'a dat totuși, ca vicecancelar pe prințul Stahrenberg, un partizan înfocat al independenței Austriei, și care dispune de o însemată organi- zație armată.

Conducerea nouă din Viena, a dat asigurări, că va continua po- litica lui Dolfuss, care este singu- ra admisibilă azi în Austria. Ma- rile puteri, dealtfel, continuă să socotească o eventuală anexare a Austriei către Germania drept o provocățiune. Cea mai anga- jată în acest sens s'a dovedit a fi Italia, care a și concentrat trupele sale la frontiera Austriei în vederea unei intervenții armate. Deocamdată, datorită declarațiilor făcute de noul cancelar, lucrurile s'au lămurit și, dacă noul guvern va putea stăpâni situația pericolul Anschlussului se poate socoti înlăturat.

C.

Un nou confrate

Sub titlul „Ardealul“, apare la Arad, cu începere de Luni, 23 Iulie, un nou organ de publi- citate, având ca scop principal, in- formația rapidă și obiectivă asu- pra evenimentelor de actualitate.

Noua gazetă apare săptămânal, în fiecare Luni, sub direcția con- fratelui T. Reculescu. Uram suc- ces deplin noului confrate.

Notariatul cercual Sebiș.

Nr. 1479/1934.

CONCURS

Se publică concurs pentru completarea postului de subnotar I. vacant la notariatul cercual Sebiș.

Cererile împreună cu actele prevăzute în legea Statului Funcționarilor publici și L. O. A. L. se vor înainta Notariatului până la data de 15 August 1934.

Sebiș, la 15 Iulie 1934.

Notariatul

O rătăcire dureroasă

La Consiliul de Războiu din Cluj, s'a judecat, săptămâna aceasta, procesul de înaltă trădare și spionaj, a locotenentului Eugen Stavrescu din artilerie, care sedus de o dansatoare maghiară din Timișoara, Vilma Jakabfy, s'a pretat la abominabilul rol de spion al Ungariei.

Întâmplarea această a indignat lumea românească de pe frontieră, și îndeosebi pe cea din Timișoara și Oradea, unde a trăit în ultimul timp ofițerul care s'a făcut vinovat de o crimă atât de mare.

Împreună cu amanta sa, locotenentul Eugen Stavrescu vor fi pedepsiți exemplar cu mai mulți ani de temniță, lăsând o tristă impresie în lumea care i-a cunoscut și în care, tinărul Stavrescu, până a nu fi căzut în mrejele femeii fatale, era socotit un element bun și de viitor.

POȘTA REDACȚIEI

Avram Borcușia-Cercel Luăm act de declarația patriotică a D-tale. Articolele însă, depășind măsura spațiului oferit corespondenților noștri nu se pot publica. Conținemăz-te pe viitor și te servim bucuroși. Ziarul și se va trimite I. U. Nu am primit până acuma.

Correspondent Pecica, Scrieți pentru fiecare săptămână

Dni O. I. comăniță și a. Siria. Am primit cu întârziere. Urmează Nr. viitor.

Dni V. Fl. Așteptăm continuarea. Trimiteți 2 fotografii pentru carnet de corespondent.

Bere Azuga și mâncări bune și eftine la Restaurantul
PALACE
ARAD Str. Brătianu

Cărți și reviste

La Turda apare de câțiva timp o foarte frumoasă revistă, intitulată *Pagine literare*. Sufletul ei este poezia Teodor Mureșanu. Numărul 3-4 pe lunile Iulie-August aduce un bogat sumar. Din el spievim: *Grigore Popa*: Despre cenzura transcendentă; *Ștefan Baciu*, versuri; *Coronius*, o „Neuitată poveste”. *Olga Caba*: Prăbușire; *Ivonne Rossignon*: Poeme; *G. Pamfil*: Poveste pentru cei mari (achiță); *G. Bogdan Duică*: Un banchet cu indrăsneli; *R. Demetrescu*: Recitind pe Jean Burt; *Bucur Țincu*: Revoluția spiritului românesc. *Teodor Murășanu*: Versuri.

Bogate cronici recenzii și însemnări încheie această revistă de toată lauda. (p. p)

Cu o regularitate care este puțin obișnuită în publicistica noastră, a apărut numărul pe August a *Revistei Fundațiilor Regale*. Colaboratorii aproape aceiași și aceleași preocupări. Ni e teamă că publicul nostru nu va putea urmări, cu destulă stăruință conținutul acestei publicații, care pe alocuri se menține placid.

Un grup de tineri, entuziaști, plini de încredere și optimism, lansează în curând la Arad o nouă revistă, sub numele „Duh”. Titlul acesta, spune căia un program și amintește o regiune de altitudine în harta spirituală a românismului din epoca noastră.

Es e cazul de decl. să cerem tinerilor noștri prietenii să se fie bine și să realizeze din belșug sub acest consemn de mergere înainte.

Revista Cercului juridic bănățean, pe luna August aduce, pe lângă un bogat material de jurisprudență pusă la punct cu ultimele lucrări ale științei dreptului, diferite studii de specialitate semnate de d-nii: Ctin Dobosș Consilier de Curte, Al. Alexandrescu magistrat. Arad, Teodor Diaconescu, șef-judecător, S. Golopenția, Aladar Mannheim, Mauriciu Kell și Constantin P. Efrimescu, avocați și magistrați.

Cazul Ciometti

Camera de punere sub acuzare ocupându-se de afacerea asasinatului lui Ciometti a dat următoarea decizie:

In afară de Panova, au mai fost puși sub acuzare pentru asasinat, comisarii Negrescu și Mateescu.

Au mai fost puși sub acuzare pentru profanare de morminte, comisarii Constantinescu și Intendentul cimitirului Iancu-Nou, pentru faptul de a fi desgroptat și mutat cadavrul lui Ciometti în scopul de a deruta cercetările.

Pelerinajele la Sf. Mănăstire H-Bodrog

Se organizează, ca și în trecut împreună cu misiuni religioase pentru popor, la praznicele Schimbarea la față (6 VIII), Adormirea Maicii Domnului (15. VIII) Tăierea Sf. Ioan (29. VII) Nașterea Născătoarei de Dumnezeu (8. IX) și Înălțarea Sf. Cruci (14. IX) cu aprobarea Prea Sfințitului nostru Slopăn, Grigorie, dată sub No. 4004/934.

Programul misiunilor religioase

se întocmește pentru toate pelerinajele — având în vedere în deosebi tineretul — precum urmează:

Ziua premergătoare praznicului primirea grupurilor de pelerini.

1. Vecernia, cu predică de introducere a misiunilor: Hristos idealul vieții.

2. Pregătirea pelerinilor pentru mărturisire, cu alocuția despre răspunderea pentru viață (cu rătenia vieții și grija de suflet).

3. Sf. Maslu pentru bolnavi și cuvânt despre Hristos bolnavi ditorul boalelor trupesti și sufletești.

4. D-umul Cruci, cu meditații la Țiecare popas (14) despre Patimile Domnului cu aplicări la viață.

5. Privegherea praznicului cu litie, eșire la paraclis și predică despre datorii către familie, societate (Sf. Gheorghe, Sf. Paraschivă), srat și celățenești.

6. Mezonoptica, cu alocuția despre ispitele și primejdiiile vieții. Ziua praznicului de dimineață în biserică

7. Acatistul Domnului nostru Iisus Hristos, rugăciunile pentru Sf. Impărtășire și Sf. Liturghie pentru cuminerea pelerinilor, cu predică: Hristos regele vieții.

8. Al doilea Sf Maslu pentru bolnavi în curtea Sf. Mănăstiri, cu alocuția despre Sănătatea fizică și morală.

9. Cinstitul Paraclis al Prea Sfinței Născătoarei de Dumnezeu și sf. Liturghii în sobor la paraclis, cu predică: Biserica vie — tineretul ori Biserica.

10. Sfințirea apei, binecuvântarea grâului și obiectelor aduse spre stropire cu aghiasmă, cu alocuția: Hristos sfințitorul vieții: (munca, distracțiile, prietenii, jocul tineretului).

11. Încheierea misiunilor și dimiterea pelerinilor, cu îndemnul la cultivare prin școala de Dumineca, șezători culturale religioase, coruri bisericești.

La Adormirea Maicii Domnului organizându-se pelerinaje și la sf. biserică din Lipova (Banat), mi-

siunile religioase se reduc la sf. Mănăstire tot la 2 zile.

Părinții ajutori, predicatori și duhovnici, sunt designați de însuși Prea Sfințitul nostru Slopăn Grigorie și vor participa la sfintele slujbe și cuvântări după indicațiile conducerii sfintei Mănăstiri

P. C. Părinți ai satelor sunt rugați stăruitor să pregătească pe pelerini, ca să aibă atitudine curioasă pe drum, să păstreze ordinea și să respecte bunul stinței Mănăstiri. Intrucât nu pot veni însuși în fruntea grupurilor de pelerini, să-i dea în grija unui conducător cu răspundere, care va aduce și tabloul pelerinilor cu însemnarea exactă despre ceice participă la pelerinaj: bărbați, femei, feciori, tete, copii, și dacă sunt însoțiți de cor, de fanfare și de câte căruțe?

Corurile cari doresc să cânte la sintele Liturghii se vor anunța din vreme, spre a li se împărți rolurile.

Creștinii vor aduce câte o mână de grâu, pentru binecuvântarea și stropirea cu apă sfințită; și luându-l acasă, pe vor amesteca în sâmbânș, pe care o vor încredința pământului, toamna

Cu prilejul pelerinajelor se va purta disc de colectă, pentru sporirea fondului de zidire a pavilionului de ocrotire și a chiliiilor pentru mărturisire. P. Cuceririi preoți sunt rugați a îndemna pe fiii lor sufletești la demnia pentru pomente, pe care le vor aduna în prealabil acasă dela credincioși, cu listă, pe o se putea face convenitele rugăciuni de pomente la sintele slujbe. Când n'ar putea face însuși preotul colectarea pomentei, să fie încredințată lista unui pelerin, cunoscut prin devotamentul și râvnă sa, sau unuia din „Oastea Domnului” cari ar avea dragostea de a-și lua ostenală asupra lor.

Pelerinii sunt rugați a se îngriji de cele de lipsă. Sf. Mănăstire nu poate da ocrotire și întreținere numelui preoților, cari ajută la sfintele slujbe. Toți ceilalți vor putea afla adăpost în casele sf. Mănăstiri din Bodrogul nou și la particulari în sălișoarele apropiate.

Arhim. Policarp P. Morușca starej.

VA APARE:

„Înainte“

cu suplimentul

„Gara Satului“

Capitalul

De ce nu ascultă lumea de mine frumos! — De ce cuvintele nu sunt încărcate de fulgere și să brăzdeze, cu putere de curciorie, în suflete, adevărul lor.

Dar sunt oare, de vină eu frumozul e atât de simplici? ba de vomul încât îl știu oricine? nimeni nu-i ia în seamă to din cauza lanaltății lui.

Nu e nevoie să răstorni marea să străvești depărtări și să răscolești adâncuri pentru a găsești ceea ce cauți. — Caută-tine! — Răstoarne-te pe tine! — Răstoale! Tu ești pe lângă adâncul. Io tloc e fericierea.

At mai auzit asta de mine ori. E prea simplu Nu? — că că fi s'ar cere lucruri imposibile încerca să le cucerești pe a le putea da în schimbul cirii. Dar ești neîncercător, acest banal panaceu. Și tot încearcă-l! Desrădăcinează-sufletul o dorință, apoi alta mare și rând pe rând, toate inutile. Vel fi fericit — E sin încearcă! Iți va fi mulțumită rințea de a răsturna lumea și ferice. Iar dacă nu vei găsi o greutate, ești fericit mai din.

Atot ne cere Dumnezeu, dragostea pentru oameni!

(Ai fi dorit mai bine rețetă gașet? N'o meriți atunci).

Petre Selia

Un comunicat

Președintele Partidului Popului are informațiuni că unele persoane, care n'au avut nădată, sau care nu mai au așezat nici un fel de legătură cu partidul, se agită în cuprinsul țării Arad și, inducând lumeroare, încearcă să facă a crede că vorbesc în numele centrului.

Pentru a se înlătura orice înțelegere, Președinția face cunoscut că delegat ca Președela centru și însărcinat cu căutirea organizației Partii Poporului din Arad este d. neral adjutant N. Rădescu.

D sa este singur în drept ia orice măsuri va crede n sarea pentru ducerea la sfârșit a însărcinării ce a p iar acei ce tulbură spiritele fara hotărârărilor d-sale, nu decât simpli impostori.

In ora de botanică, la moștenitorul Tronului român, Mihai

Ziarul „Stampa” din Belgrad publică, sub titlul de mai sus, următorul articol semnat de d. Zvetovski:

— „Aici Palatul Regal, colonelul Grigorescu la aparat. Dvs. ați cerut audiență A. S. R. Principelui Moștenitor Mihai?”

— „Da, — eu.

— „Domnul Mareșal al Palatului m'a informat că M. S. Regele Carol care dirijează în întregime viața și educația Fiului Său, a consimțit cu plăcere la această întrevedere. Puteți veni să asistați la o lecție, mâine, la Palatul Cotroceni. Știți că A. S. Regală este elev în clasa II-a de liceu și că luna lunie este sfârșitul anului școlar. Ca toți școlarii din România El are mult de lucru. Mai adaug că dvs. aveți șansă fiindcă mâine seara plecați pentru Cernavodă unde se găsește ruine romane. A. S. R. Moștenitorul învață Istoria pe teren.

— „Aceasta înseamnă că este des în călătorie?”

— „Se înțelege. Eri a fost la Călugăreni unde i s'a explicat pe terenul istoric însuși, celebra bătălie dintre Siman-Pașa și Mihai Viteazul cel mai mare erou al Istoriei naționale române. Dvs. însă puteți nădăjdui să-L vedeți la București. Așa că mâine la orele 11, la Palatul Cotroceni, întâlnire în fața Bisericii Palatului.

„Bucureștii încântător chiar pe vremea de căldură, rămâne în urma noastră. Autoul rulează printr-o „banlieu” care ar semăna cu dedigne-ul nostru, dacă s'ar afla situată pe deal. Bulevardele largi, tivite cu castani. Facultatea de Medicină, Palate cu inscripții în litere mari, și vile cochete ridicade de curând, se ascund după arbori înfloriți. În zece minute suntem în fața Gărzii Palatului, care își arată albeața în mijlocul unui mare parc, în care trebuie să fie atrăgător, să stu-

diezi, pe căldura lui lunie, Botanica.

„Cotroceni. Castelul în care au visat Reginele și Princesele României. Regina noastră, Maria și-a petrecut aci copilăria și tineretea. Pe vremuri o Mănăstire ascunsă într-o pădure deasă, înconjurată de Dâmbovița, cu Biserica Sf. Înălțări, ridicată în secolul al XVII-lea, Cotroceni își au istoria lor. Pe vremuri în această Mănăstire se ascundea de dușmanii cari-l urmăreau, unul din Principii Cantacuzeni, care spre Mulțumire, restaură Biserica. Alexandru Cuza, cunoscutul prinț moldovean fu cel dintâi care simți farmecul acestei păduri și al liniștei Mănăstirii și transformă chiliile în reședință princiară de vară. Din vremea sa datează începutul restaurării și adaptării Cotrocenilor. Regele Carol I a instalat aci reședința Sa. Regele Ferdinand a rămas și El fidel șezăderilor. Am în aripa stângă Școade, între Amintirile Ei, Regina-Mamă Maria, iar în aripa dreaptă Principele Nicolae.

„Domnește liniște. Doar din timp în timp se aud sunete de trompete când se schimbă garda.

Se aude și zgomotul automobilelor rulând pe largile lespezi din Evul Mediu, ale Curții vechei Bisericii bizantine, în fața căreia este înălțirea.

„Santinelele una după alta, mă lasă să trec, și imediat văd sub boltele bisericii un domn singur în costum civil gris. Iar eu mă așteptam să văd un om în ținută militară, așa cum sunt totdeauna la toate Curțile, adjutanții.

— „Alteța Sa Regală trebuie să sosească într-o clipă. Se află la. Automobilul pe care-l vedeți este al Său. El conduce singur ca toți copiii de astăzi. Moștenitorul este un entuziast al mecanice.

— „Și al marilor viteze?”

— „De sigur, — dacă i-ar îngădui Tatăl Său.

„Privirea mea se opri asupra băncilor din fața bisericii. „Șase bănci mici moderne, comode, erau instalate în fața portalului cizelat cu sculpturi și inscripții arhaice. Amabilul meu interlocutor, satisfăcu imediat curiozitatea mea:

— „M. S. Regele Carol, a luat în mâinile Sale educația viitorului Rege al României. Pentru a-L

educa în spiritul tuturor Romilor El i-a desemnat personal laș program după care învață copiii de vârsta Sa în toate ele. El i-a ales colegi din toate clasele sociale. Sunt aci, fiul u ofițer, al unui avocat care are copii, al unui librar din Bucu, apoi al unui mănăstir de locativă și, în sfârșit copiii unor pli dar onești țărani din Bascia, Bucovina, Banat, Transilvia cum și fiul unui ungur și a unui șar. Colegii Lui reprez România în miniatură. Toți egali în clasă. Toți poartă ac uniformă, au aceiași profesor același program, cu o sing excepție: Moștenitorul are învățat și genealogia Familiei

— „Oare nu este în grupul elevi nici măcar un fiu de nob

— „Nu.

— „Nici fiul vre-unui ministru influent, al tânărului Brătianu exemplu.

— „Nu. Aceasta este școala. Sunt 12 în clasa care mină actualment pro ramul acestui an cu clasificarea fără fără părtinire. Dacă doriți, pu să-L găsim la lecția de botan sau să-i așteptăm aci, unde

Scrisori din București

— La șosea —

Cortina se ridică. August, cu piersice pere, mere, prune, struguri, pepeni verzi și galbeni se lasă pe Capitală. De dimineață până seara târziu, bietul Oltean cu cobilița pe umeri, traversează străzile, legându-se sub povara fructelor și zarzavaturilor, ca o balanță, strigându-și marfa cu glas strident și pițigăiat.

În noul regulament al Municipiului se va prevedea ca Olteanul să nu-și mai strige marfa; Dl. Primar Donescu, caută să dea un aspect occidental micii noastre capitale. Ce vor face atunci bieții Olteni, cari sunt cu miile în această chinuitoare luptă pentru existență? Ce le va mai rămâne? — Să arunce cobilițele în mult cântata Dâmbovița, iar ei, să apuce drumul... pustiului.

Bucureștii și ca pustiu în timpul verii se observă că o mare parte din populație lipsește. Cei mai mulți sunt plecați. Domnul, să-i-a cură de îngărșare la munte, iar doamna, la mare pentru slăbire, spre a ajunge la *femeia standard*: 48 kg. Ce să le zici? Soți ideali!

Nu mai bietul funcționar mai doarme prin cele birouri dela etajul patru sau cinci, cu capul pe masă între hărțile murdare și pline de praf, iar omul de serviciu stă pândă la fereastră.

Azi, e duminecă. Haide, să vă plimb prin București. Unde do-riți? Să mergem la șoseaua Kiseleff că e mai frecventată, mai ales duminecă Șoseaua e umflată la mijloc ca o spinare și lucioasă, pare un trup de șarpe cu solzi de pește. E inferbinită de căldura ce se menține la 38—40 grade chiar, de vreo câteva zile, așa că Românașii noștri nu cred că ar putea umbla desculți pe ea.

Dela Capul Podului, adeca dela Piața Victoriei cum îi spune în regulamentul edilitar începe șoseaua Kiseleff. Poți să mergi cum dorești, adeca... depinde. Cum să mergem? Cu autobuzul, ca în Arad? Nu! fiindcă mergem prea repede și nu vedem nimic. Cu taxi? Nu mai răspund, e prea mare întrebare. Știi de ce? Lipsesc, rotunzi. Mai bine e pe jos e și mai elegant și mai comod.

Iată un trofeu! Ce reprezintă? E așezat pe un postament și are înălțimea de vreo 6—8 metri. Reprezintă eroii corpului didactic din țară și e ridicat de către Membrii Corpului didactic în onoarea eroilor, adeca foștilor lor colegi morți pe câmpul de onoare în marele război 1916—1918. Să vi-l descriu cum se prezintă? Mi-e teamă să nu fiu prea lung,

veni pentru lecția de desen, spre a copia acest portal.

„Hotărâram să așteptăm.

„Cele câteva momente de așteptare le petrecem în frăgezimea umbrei vechii biserici cu cei 12 stâlpi simbolici, așa cum Credința este suportată de cei 12 Apostoli. În liniștea bisericii, sub lespeze cu blazoane dorm toți Cantacuzinii, iar de cealaltă parte Principele Mircea, fratele mult iubit al Reginei noastre, și care e mort de mic.

„De o dată un zgomot se produse în fața bisericii. Mai mulți copii, în uniformă albastră de vară, purtând însemnele Regelui, veneau în fugă și se așteau la locurile lor pe bănci, își scoteau din ghiozdan caetele de desen. La puțin timp după aceasta, văd îndreptându-se spre noi, un bătaș de 12 ani, blond, cu fața cunoscută care fusese sculptată pe monede, față care fusese pe toate scisorile ce veneau mai de mult din România (pe mărci) și care intrase în mișcarea mondială mai de vreme de cât trebuise. Acest căpșor blond purtase Coroana timp de 3 ani. El nu fugea ca colegii Săi, mersul. Său era

Să vi-l descriu deci într'o frază.

Cățiva soldați, de bronz bine nițele, duc pe mâini un scut, tot din bronz, pe care este așezat un soldat erou, acoperit cu treicolorul. Simbolic, nu-i așa?

Ei... acum, la drum, pe lângă șosea, nu-i rost. Nu încapi de mașini și ca s-o traversezi numai, trebuie să aștepti nu de puține ori câte un sfert pe oră ca să se mai rărească vehiculele și să o poți traversa în fugă.

Să mergem pe partea dreaptă. Știi de ce? Fiindcă aici e bufetul și la bufet, cântă muzica gardienilor sau a sergenților, cum le place domniilor să li se spună.

Șoseaua e străjuțită de ambele părți, de castani și mai ales de tei. Teii degajă într'adevăr un parfum delicios, mult mai plăcut ca cel din sticlă având marca o cucoană ce poartă o pisică neagră după gât.

Paralel cu șosea a sunt două alei, deoparte și de alta. Toate ar fi aci bine, umbră, este de prisos, însă nu știu cum se face că domniii bicicliști au acces să se plimbe pe aceeași alea cu pietonii și-apoi nu arareori se întâmplă... accidente, care pe urmă, mai degenează și în păruială. Ori cum ar fi, toate se termină la... sfânta poliție. Până la bufet, trecem pe lângă restaurantul vestit din stângă șoselei, zis Colonnade.

Ajungem la bufet. Muzica a început un putpuriu național de Dinicu. Lumea se înghesuie ca la bani și se sporește din ce în ce ca laptele țiganului. Ne îndreptăm spre teigheaua bufetului să ne răcorim cu un țap de... apă. Dar ghinion, trebuie să iau un rahat înainte, altfel nu-i rost de beut apă. Fântâna lui Nenea Dobrescu, e ocupată de alții și tocmai bine ar trebui să aștept vreo jumătate de oră până ce mi-ar veni rândul.

Sunt și aici bănci, ca la Arad, pe care se poate sta gratis. Sunt și scaune individuale cu taxă ca pe malul Mureșului. Dat fiind nenorocul că băncile sunt ocupate tocmai de pe când a început să se facă ziuă, iar taxă, nu prea avem de unde da, renunțăm la această plăcere regescă.

Să ne plimbăm, adeca să circulăm, fiindcă la București vrei,

nu vrei ești silit să circuli.

Numai dacă te-ai oprit, așa, nițel, să inspiri un aer mai adânc, sergentul îți se și adresează: „Circulați vă rog!” Iar noi, circulam, adeca „consumăm benzina pe de geaba” cum spun pușlamalele de prin București.

La dreapta și la stânga șoselei, alei și parcuri, nu așa de frumoase. Se vor face însă fiindcă Bucureștii e în mare facere și aranjare estetică. Zilnic aproape se inaugurează străzi și bulevarde noi, se deschid parcuri se întinde rețeaua tramvaiului etc.

Pe lângă șosea, la dreapta și la stânga numai vilele barosanilor și restaurante d'alea ce fac calic într'o noapte, chiar de-ai veni cu punga, „doldora” de parale, fie chiar dolari.

Iată restaurantul zis Eldorado. La o masă într'un colț în această mare grădină restaurant zăresc doi „tipi” di ai cu chimurul arhiplin, beau bere la țap. Imi vine 'n minte epigrama:

„Doar nu-s capră, zice el
Să mă mulțumesc cu un țap”

Iată și Arcul de triumf. Nu știu dacă i se spune și acum tot arc de triumf, fiindcă nu prea seamănă în situația care se află acum. Parcă e făcut de două mii de ani. Ce să mai spun, e o jale. Nu desperați însă, acum se colectează sumele pentru refacere.

De aici, nu merg mai departe. De-aici începe drumul cu renume, drumul de „flașăr” cum ar zice Cherelușenii mei dacă l-ar vedea și care e plănuit, zice-se, până la Oradea. Teamă mi-e că înainte de-a ajunge la Oradea trebuie să-l ia dela început. Acum e frumos și drept ca lumina și lucește ca o curea de ascuțit bri-ciul.

Duminea viitoare, prin altă parte.

București.

V. Fiueraș

Banditul Brandabura arestat

Fiorosul bandit Brandabura anul trecut pe când era transportat împreună cu pușcărișul Crețu, la închisoarea din Aiud, a reușit să evadeze din vagonul penitenciar.

Autoritățile militare dela Iași, au reușit abia acum să aresteze pe fiorosul bandit Brandabura, care de astă dată va ajunge «sănătos» la domiciliu.

Toată lumea românească se întâlnește la

„CERCUL ROMÂNESC”

Vizitați zilnic acest local!

deja măsurat și distins. Anii de Domnie și-au lăsat întipărirea și când își strânse mâna, parcă era cineva mai mare decât un școlar din clasa II-a de liceu. Era poate suveranamente conștient de rolul delicat și majestuos la care este chemat, către care este pregătit și a cărui greutate a și apăsât pe micuții Săi umeri.

„Mă privi în ochi. Revăzui ochii Regelui Carol care îmi surâse amabil în Bibliotecă, atunci când M. S. primise pe ziarștii Miciei Înțelegerii. O asemănare de necrezut ca Tatăl Său. Și nu este atât de grăsuțiu cum îl arată fotografia luată la parada militară. Profesorul Său de gimnastică, elev suedez, nu s'a înșelat în proporție.

„Vorbirăm franțuzește, deși Moștenitorul preferă engleza, limbă de tradiție în Casa Sa.

„Firește că în primul loc trebuia să-și amintească de vizita făcută verișorilor Săi, în Jugoslavie.

— „Mi-a plăcut mult la Topola. M'am simțit foarte bine acolo împreună cu rudele Mele. Nu v'am arătat aceasta, domnule Colonel?”

„Colonelul Grigorescu l'a susținut cu surâsul zicând: Au fost de neuit amintirile din Sumadia.

— „Sperați să reveniți curând la Belgrad?”

— Aceasta depinde de Tatăl Meu.

„Pe fața Sa se răspânde un sentiment de stimă și de dragoste către Tatăl Său.

„Iubiți, Aitefă, școala, profesorii și colegii Voștri?”

— „În orice caz îmi iubesc colegii. Ei nu se separă de Mine nici măcar vara. Vara trecută am petrecut-o împreună în colonia Noastră la Marea Neagră. Tata permită ca doi dintre colegii Mei, pe rând, să fie totdeauna la Masa Sa, chiar când are oaspeți. Noi ascultăm convorbirile Lor și credem că nu-i incomodăm.

„Văzând că profesorul de desen devine nerăbdător, Moștenitorul îmi strânse mâna.

— „Regret, dar colegii mă așteaptă, spuse El, plecând să-și ia locul printre ei.

„Lecția începu. Creioanele însemnau liniile de Madone ale Portalului, și auzeam din departare vocea profesorului.”

Pentru o bucată de pâine

Munca este sâmburele vieții. Din ea și prin ea, s'a ajuns la starea de civilizație în care ne găsim. Luată în ansamblul ei, ea se exercita spre binele individului și a comunității. Toți cei ce muncesc pentru a-și asigura o bucată de pâine, o viață mai liniștită lucrează în același timp și pentru binele și prosperarea societății. «Sâmburele vieții este egoismul», zise Eminescu, dar trebuie să admitem, că în mod indirect, de starea bună sau rea a individului se resimte și societatea. Cu cât individul — nucleul societății — se va găsi într'o stare mai înfloritoare, cu atât va putea lucra mai mult și mai cu folos pentru semenii săi.

Facem această incursiune în domeniul sociologiei, pentru a dovedi, că nu e indiferent nici pentru o societate nici pentru un Stat, situația materială sau morală a diferitelor tagme, cari îl compun. Tot ce există se influențează reciproc, într'o măsură mai mare sau mai mică.

Iată de ce nu credem superflu a arăta dela acest loc, care este starea de spirit a tagmei dascălești, căreia i-se cere să lucreze din răspunerii pentru binele societății. «Nu poți lucra fierul până nu l-ai încălzit și sufletele oamenilor tot așa», zice undeva dl prof. Iorga. Dar pentru a încălzi pe alții, trebuie să posezi tu o oarecare cantitate de căldură. Un foc pictat nu încălzește nici atât cât sufletul unui dascăl flămând.

«Vrednic este muncitorul de plata sa», zicea cândva Iisus, dar parcă de atunci a trecut vreme prea multă și cei ce ar trebui să știe acest lucru, l-au cam uitat. Ne-am tângit și ne am sacrificat

indeajuns în anii de pomină 1931—32, când am stat șase luni fără salariu? Sufletele celor ce ajuși la disperare și-au curmat firul vieții, nu constituie un tribut suficient, dat celor ce s'au îndopat până la saturajie cu banii noștri? Ni-se cer noi jertfe? Dar până când? Dascălimea e în vacanță și caută să-și reînnoiască forțele pierdute în decursul unui an școlar. Poate merge la munte sau la mare? Poate, dar cu 'ce, când salariul ni-se achită cu întârziere de 16 zile?

Greutățile vieții și strigătul de foamă al copiilor, vor sdruncina acestei tagme și bruma de liniște și încredere ce o mai are. A trebuit să așteptăm o jumătate de lună după un salariu de 2000 lei, atunci când omenesc ar fi fost să-l primim și pe cel din Iulie. Știm că țara se sbate în greutăți dar mai știm și aceea, că cei cu 20—30 mii lei pe lună și-au primit salariul, hăt de mult! De ce nu se face odată dreptate? De ce țara e pentru unii mumă iar pentru alții ciurmă? Dacă nu sunt bani, să suferim toți d'opotrivă. Învățătorimea cu ce să-și aranjeze multiplele-i nevoi? Cu venitele gospodăriilor? Bine, dar căți le au și ce veniturii se pot realiza azi din ei? Învățătorul e vecinic la școală, așa că nu poate să facă și pe gospodarul bun, căci ar însemna să-și neglijeze școala. Se fine de ea? Atunci își sdruncină nervii așteptând după salari!

Muncim din greu pentru o bucată de pâine și pentru aceea pretindem, ca ea să ne fie dată la timp, dându-ni-se posibilitatea de-a ne mai odihni truditele ciolane.

I. Vărtaciu

INAINTE IN JUDEȚ

Ghioroc

Am scris de „gafele” ce le comit românii din comuna noastră. Conștienți sau inconștienți duc apa la moara minoritarilor de aici, ticăloși și iredențișii Eri, pentru un blid de linte am fost vânduți intereselor lor, acceptând să-i instalăm pompos în comisia interimară, unde nu trebuiau să părăsind. Azi îi lăsăm să conducă ei comuna, ca aleși în consiliu, iar pe conducătorii reali ai comunei, pe membrii de drept români îi eschidem și dela dreptul lor acordat de lege ca să figureze în acest consiliu comunal. Căci așa se prezintă situația în urma celor întâmplate la constituirea consiliului.

Un medic de circumscripție cu un trecut românesc e legat de înfăptuirea României, stalp național în mijlocul dușmanilor noștri seculari; un director școlar, care propagă în acest focar cultura românească și susține ideea națională, precum și un preot român nu sunt invitați la constituirea consiliului, ca să aleagă pe un reprezentant ce va trebui să vorbească în numele lor, și să scrie în scripte «Noi, primarul comunei Ghioroc».

Din greșeala cui? — A românilor vânduți pentru un blid de linte, cari sub masca administrației și pretextul democrației se fin, sine qua non, că nu fac deosebiri între cetățeni și cetățeni?!

Apoi, aceasta o comit numai cei ce până acum, după unire, au devenit sacrificiații României, cei ce o viață întreagă au ascultat *Învierea cea mare* cu buzele tremurâde.

Dl Prefect de județ, cunoaște cazul. Are datoria de a sancționa aspru pe cei vinovați. Nu pe pretorul ce conduce plasa și care

are informații fictive. Pe cel ce cunoscând legea se abate voluntar dela ea.

Să se constituie din nou consiliul, fiind reparată eroarea, căci altfel vom înceta campania noastră, până ce nu vor fi puse toate lucrurile la punct, așa după cum trebuiau dela început.

Coresp.

Măderat

Alegerea de preot — Duminecă s'a ținut alegerea de preot, în locul rămas vacant prin demisionarea d-lui Const. Istrate. Au candidat următorii: A. Terebențiu, Lazar Stoița, administratorul parohiei, Cimpoiș, Laza, I. Moș, Șeran, I. Tau și Boldur.

Dl protopop A. Adamovici a prezidat alegerea care s'a făcut «secret», fiecare scriind numele candidatului pe o bucată de hârtie, în biserică. Rezultatul primei alegeri a fost: I. Moș 132 voturi, Lazar Stoița 131 voturi, Boldur, 17 voturi, Laza 18 voturi, Cimpoiș 3 voturi, Tau și Șerban câte un vot. Nici un candidat ne întrunind majoritatea, fiind balotaj, s'a procedat la a doua alegere între dnii I. Moș și Lazar Stoița. Seara la orele 10 terminându-se alegerea, s'a obținut rezultatul: 186 voturi pentru I. Moș și 163 voturi pentru Lazar Stoița.

Contra acestei alegeri mai mulți credincioși au făcut contestație pe motive bine determinate.

Excludere. — Dl Alexandru Borlea, președintele organizației liberale guvernamentale din comuna noastră a fost exclus din comisia Interimară în locul dsale fiind numit locuitorul Lazar Preda.

Viața politică

Guvernul la Timișoara

— Liberalii ardeleni cer întregirea — Intre Dinu Brătianu și G. Tătărescu — Modificarea Constituției nu e actuală. —

De mai bine de două luni de zile viața noastră politică înregistrează zi de zi noul eveniment, care preocupă intens pe toți oamenii noștri politici.

Dela procesul ziarului „Lupta“, care erijându-se în apărător al partidului democratic, contra unei încercări de a se salva fără aceasta, prin problema unui guvern Averescu, s'a văzut că situația actualului regim e provizorie și că Suveranul cu înțelepciunea și chibzuința Sa, se gândeste serios la viitorul țării, asigurându-i o conducere bună, în cazul că cea de acum n'ar aduce rezultate satisfăcătoare.

Din acel moment partidul liberal, frământat de mari lupte interne, s'a găsit în fața unei probleme foarte grele. Știrile variate, au năpădit asupra tuturor partizanilor și îngrijorarea a început să domnească serios asupra factorilor de conducere a acestui partid de guvernământ. Soluția? Să se facă o ultimă efortare pentru rezolvarea celor mai acute probleme de stat. De aici plimbările miniștrilor la fața locului, declarațiile premierului și anunțarea unui program de activitate și nouă orientare a guvernului. Astfel pe această guvernul va decide la Timișoara, unde vor fi convocați toți deputații, senatorii și prefeții din Banat.

Ziarele înregistrează zilnic noile vederi ale actualului guvern și opinia publică plătise de atâtea promisiuni, așteaptă cu același liniște, ziua de mâine când va putea să constate că totul a fost doar un vis...

In timpul șederii la Paris a dlui Tătărescu s'au produs anu-

mite evenimente, privind viața internă a partidului național-liberal, a căror relatere post festum, o credem și noi de importanță, așa după cum scrie confratele Gazeta a cărui surse sunt din cercuri bine cunoscute.

La Cluj, dl Valer Roman a criticat aspru pe dl ministru al cultelor Al. Lepădatu care urmarea să preschimbe constituirea parlamentarilor într'o manifestație de creamări a dsale.

Fostul secretar general al justiției a examinat situația politică și a afirmat că o remaniere a guvernului Tătărescu cu elemente din afară, nu poate fi socotită decât „CA O AVENTURĂ“.

Ori, dacă se simte necesitatea unei întăriri a situației partidului și a guvernului — a spus dl Valer Roman singurul mijloc de a obține un asemenea rezultat nu poate fi decât reintegrarea cu partidul dlui George Brătianu.

Și în termen călduros, frunțașii ardeleni a făcut o adevărată apologie a reggrupării forțelor liberale, cu dl George Brătianu, a cărui poziție în viața publică se întărește pe zi ce trece.

Aceste lăpte au făcut o mare impresie asupra întregii adunări mai ales că această indică, că între dl Dinu Brătianu și G. Tătărescu este o deosebire de vederi și că prapăstia dintre partizanii acestora se adâncește zi de zi măcinând blocul liberalilor guvernamentali.

Cu prilejul unui dejon organizat de tineretului liberal d. prim-ministru a spus, în mod hotărât, că modificarea Constituției nu e o chestie de actualitate. Atunci când problema modificării pactului fundamental se va pune, ea nu se va putea rezolva decât respectându-se formele prevăzute de Constituție și lăsând timp liber ca să fie examinată de opinia publică.

Știri politice

Ziarul „Epoca“ scrie următoarele:

„O mână de cetățeni, fără distincție de culoare politică, au hotărât să organizeze un mare banchet politic în cinstea dlui Maniu drept răspuns la falsul Pomponiu.“

Banchetul va avea loc în seara zilei de 14 August.“

Frunțașii ardeleni cari au aderat la politica Dlui I. Maniu se vor întruni la Sovața în a doua jumătate a lunii August.

Două scrisori

București, 1 aug 1934

Domnule Director,

Prin prietenul meu și colaboratorul Dstră, Ion Mara, învățător în Ineu, am făcut cunoștință cu ziarul Dstră, „Inainte“.

Am pe masa mea 3 numere, 5, 9 și 11. Le-am citit și recitat cu nesăț. Purcă mă văd alături de Dstră la Arad, al cărui fiu sunt și eu, dar nevoile vieții m'am forțat să mă stabilesc nu știu pentru cât timp — în orașul aurușului și al mizeriei, București.

Imi place foarte mult ziarul Dstră, din toate punctele de vedere și chiar pentru aceea, vă rog înrolați-mă și pe mine printre prietenii devotați ai ziarului.

In Arad au apărut multe publicații. Unde sunt azi? Toate au capitulat.

Am ferma convingere că „Inainte“ nu va ceda nimic din ce este a lui. Insuși titlul lui îl deține. „Inainte“ o chemare spre biruință, spre atingerea finalului mult dorit. Dela primele numere ce le-am în față, văd o conștiință, un crez, o isbândă, o față morală, o independență...

Vă felicit Domnule Director, de mil de ori, vă felicit, pentru frumosul Dstră gest de a ține aprinsă o făclie acolo la granița de vest a țării noastre, unde minoritarii se prezintă într'un număr atât de mare.

Inainte! la ființa finală prin prisma luminii și adevărului!

Cu cele mai nobile sentimente.

V. Flueraș
București

Domnule Redactor,

Sunt foarte mulțumit de ziarul „Inainte“ pe care mă oblig a-l abona. Este un mic organ, redactat cu multă grijă și talent de câteva pene cunoscute, pe care cu toții trebuie să l' sprijinim pentru ca să se formeze un ziar mare.

Celitori români ai ziarelor minoritare, instituțiile și societățile dar mai ales primăriile comunale să abandoneze pe viitor sprijinul ce-l dau gazetelor ce nu aduc nici un folos publicului, ci sunt create cu scopul de a îmbogăți pe câțiva comercianți de meserie cari se ascund sub numele câtorva ziarușii, — și să ajute frumoasa încercare a ziarului „Inainte“, care de când a apărut ne-a prezentat material prețios și foarte select, așa după cum se cere dela o adevărată gazetă.

Presă dela Arad, — vorbesc de cea românească — să fie susținută de românii, în bulul celor ce ne urăsc și ne storc de parole.

Primiți vă rog domnule redactor, asigurarea stimei ce vă păstrează.

Gheorghe Moldovanu
notar

Citiți! Abonați! Răspândiți!
Ziarul:

„Inainte“

Apel către arădani

DI Mareșal Averescu, mi-a făcut cinstea să mă însărețeze cu misiunea de a purcede la organizarea Partidului Poporului din județul Arad.

Deși puțin cunoscut prin părțile locului, și deci conștient că răspunderea ce iau asupra-mi este grea, am primit-o, totuși, pentru două motive:

1. A răspunde la chemarea celui mai de față reprezentant al neamului nostru, este o datorie pentru mine.

2. Trecutul unei vieți întregi, jertfită de mine cu demnititate și cu cinste, pe altarul Patriei, am socotit că-mi poate îngădui să nădăjduesc la încrederea Dv.

In acest temei aplez, din toată inima și cu frățească dragoste, la toți acei pe care împrejurările i-au îndepărtat vremelnic de marele șef sub a cărui drapel au servit și alături de care, sunt încredințat că sufletește au rămas, după cum aplez la toți oamenii de bine și de treabă, să se adune și să facă zid în jurul aceluia dela care țara își așteaptă mântuirea.

Este o datorie, gândesc eu, pentru toți arădani să așeze jute la închegarea organismului sănătos de care el va avea nevoie pentru gospodăria înțeleaptă și cinstită, a orașului și județului, în clipa în care, împins de nevoile țării și în ciuda tuturor intrigantilor profitori, va fi adus la cârmă.

In vremurile de grea cumpănă prin care neamul românesc mănesc trece, lupta alături de Mareșal Averescu, constituie pentru fiecare dintre voi, o obligație de înalt ordin patriotic și moral.

General adjutant
Nicolae Rădescu

Adeziunile se pot face la adresa: Arad Palatul Sărbesc No. 7. (Dl. Primar Chirilă)

Note de vară

Skoda și iar Skoda

In sala îmbăcărită de căldură, ancheta comisiei continuă și la masa verde se perindă rând pe rând toți bănușii, martorii și apărătorii celor mai scandaloase afaceri de la noi, fiind încordată atenția tuturor celor achițați de senzații noi.

Sărmanii membri ai comisiei, în loc să-și petreacă vacanța în țară la vre'un colț de mare, sau la munte, se văd siliți a asculta plătisiți declarațiilor încălcite și confuze a celor ce încurcă și mai mult interesul acestei afaceri.

O vară întreagă pentru anchetele O sută de mil pentru fiecare zi, de care însuși Premierul s'a speriat și era pe punctul de a o curma, dacă opinia publică n'ar pretinde cât de multă lumină.

Dar ori cât s'ar cere să se jacă lumina deplină, parcă tot mai mult se confundă în întunec și la un moment dat se vor trezi toți că vor orbecăi ca și într'o noapte adâncă numai putând găsi nici o cărare ne salvare.

Și tare ne teamă că n-e vom alege din toată afacerea aceasta numai ca acuzări pe cart ancheta le va scoate virgine, găsind că totul a fost o fictivă prezumție a câtorva gălăgioși.

Iar biata țară, n'are încotro, decât să plătească și contractual Skoda și diurnele membrilor anchetatori, căci istoria se repețe.

In plină activitate

Pe vremuri toate partidele politice înau vacanță imediat după închiderea Parlamentului. Dușmanii politici își dădeam mâna la împăcare și-și petreceau viliștărea într'o stațiune balneară din țară sau străinătate, uitând pe un moment toate controversalele ce-l împedează să aibă celeași păreri în problemele generale.

La umbra deasă răcorindu-se cu câte un „sprit“ sau apă minerală mai făceau haz pe socoteala unei prea vehemente eseri în Parlament a unui dintre ei și comentau mai senin toate acele stări cari făceau subiecte de discuție în toată țara.

Azi lucrurile s'am schimbat

Căldurile actuale, cu ravagile lor

au contribuit la încordarea raporturilor nu numai între diferite partide ci chiar între membrii aceluiaș partid.

Vaida Voevod pare mai supărat ca nici odă pe lăul Maniu și orice împăcare pare exclusă, deși dascălul M halache la toate întrunirile caută să-i convingă că „el și-e frate, tu-lești frate, într'amândoi un suflet bate“.

Dinu Brătianu pe de altă parte vrea o apropiere între partidul lui și al tinerului George. Deși pare că căldurile i-au moleșit pe „nepoțelul“ rebel, aparențele sunt contrare.

Și la o chemare dulce a unchului că Gheorghică vină din nou la meci să se zice că i s'a răspuns: nu pot dragă că s'a prea umplut cu noroi.

„Neptunul“

Și tot aceste călduri au dat multe de gândit dlui primar al orașului Arad. Zilnic i se raportează că se înecă câte unuri în Mureș. Cabinele popularului nostru strand, sunt insuficiente pentru a găzdui pe toți acei cari s'au vor să-și astâmpere căldurile în valurile Mureșului.

Deși pe vremea dlui Bojoc se aștepta să ia măsuri pentru edificarea noiului strand, după cerințele moderne, ele au rămas și astăzi aceselaș, vechi popron de scândură nevrăuite.

Dar, dacă lumea e nemulțumită cu strandul are deosebită mulțumire de aparatele de transmisie a plăcilor de patejoane, cari înlocuiesc în serile de vară, muzica militară de altădată.

Și să se mai zică că Aradul nu i s'a făcut vre'o inovație, ce merită să rămână și pe mal de departe centrul unui județ independent?

Zalcu

Gura Satului

suplimentul ziarului „Inainte“, va fi cea mai plăcută lectură pentru popor.

INFORMAȚIUNI

— Examenele de limba română pentru învățătorii minoritari vor începe la 12 August la reședința fiecărui județ.

— D. I. Blănaru, procuror la trib. Dorohoi, a fost transferat procuror de secție la tribunalul Arad, în locul dlui N. Măndru, trecut în alt post.

— Simpaticea doamnă Mărioara Vesa, învățătoare din Cuvin, s'a logodit cu d. Trătan Popovici, înv. în comuna Turnu. Felicitările noastre!

— Anul acesta se împlinesc 7 ani dela moartea Regelui Ferdinand I.

Pe lângă invitații din anul trecut, au participat anul acesta la Cartea Argeș toți foștii miniștri care au guvernat sub domnia Regelui Ferdinand I Toți inspecții de Armată, Comandanții și Inspectorii de Arme.

— Banca Națională a României aduce la cunoștința posesorilor de bilete a 1000 lei de culoare albastră, că nu mai acordă nici un termen de prelungire peste data de 31 Iulie c., după care dată aceste bilete nu vor mai avea putere circulatorie.

— Consiliul de miniștri a semnat jurnale prin care se lasă libere la export cereale de tot felul, minus grâu.

— După informațiile primite de ministerul agriculturii cantitățile de fructe disponibile pentru export se ridică anul acesta la circa opt mii vagoane, evaluate la 400 milioane lei. S'au luat măsuri și pentru industrializarea acestor fructe.

— La Paris a încetat din viață Coty, mare industriaș și proprietar al unei multe ziare, conducătorul mișcării naționaliste din Franța.

— S'a acordat ordinul „Meritul Cultural“ în gradul de cavalier dl. I. pentru „Litere și opere“ dlui Baribou, ministrul afacerilor străine al Franței.

— Direcția Gen. C. F. R. studiază electricarea liniei Câmpina Brașov și a decis principial să înceapă lucrările în luna Octombrie la care au fost invitate toate principalele întreprinderi europene. Costul evaluat la 500—600 de milioane lei urmează să se acopere din veniturile nouei linii în maximum șase ani.

— Oficiul partidului poporului își aniversează fondarea

După întoarcerea dlui mareșal Averescu dela Kissingen, se vor lua hotărâri cu privire la aniversarea a 15 ani dela fundarea ziarului „Îndreptarea“.

Oficiul partidului poporului va apare cu această ocazie în număr festiv.